

Posudek vedoucího bakalářské práce
Život v obci Rabštejn nad Střelou: Od vzniku Československa do konce 2. světové války s jejími dozvuky a vlivem na místní obyvatelstvo
Petra Vrzalová

Poté, co byly s výraznou studentskou pomocí na katedře historie FPE ZČU zpracovány starší dějiny Horažďovic, Radnic a nejnověji celá historie Velhartic, přichází na řadu Rabštejn nad Střelou, známý jako nejmenší historické město v České republice. Coby lokalita s velkým množstvím nejrůznějších architektonických památek (od hradu přes zámek a klášter až po loretánskou kapli či starobylé hrázděné domy) a v lůně neporušené přírody kolem divoké řeky s názvem Střela je navíc i vyhledávaným turistickým cílem. Přesto dosud není k dispozici žádná obsáhlejší pojednání o jeho minulosti, dokonce i kratších odborných článků je jako šafránu a překvapivě ani předválečná sudetoněmecká historiografie (protože Rabštejn byl po staletí etnicky německým městem) nepřinesla nic zásadního. Z toho důvodu bylo zřejmé, že zadaná bakalářská práce P. Vrzalové se bude muset opřít nejen o nepočtenou literaturu, ale také o archivní prameny.

Předložené dílo má jasnou a promyšleně propracovanou strukturu o devíti kapitolách a mnoha podkapitolách. První tři kapitoly jsou jakýmsi úvodem (Úvod samotný také nechybí, i když vypadl z Obsahu) do problematiky, tj. všestranným nastíněním situace v Rabštejně před rokem 1918, ať už jde o historický vývoj od prvních listinných zmínek nebo o demografii, v níž překvapivě dostalo židovské obyvatelstvo přednost před tím českým a německým. Mohla tu být ještě samostatná kapitola o hospodářství (zemědělství, řemesla, průmysl), do které by se schovalo i pojednání o mlýnech, které autorce poměrně nelogicky spadlo do kapitoly o českém a německém obyvatelstvu. Čtvrtá kapitola, pojednávající o městské samosprávě a obecních představitelích, už se časově dělí na dobu před rokem 1918 a v letech 1918–1945. Za velmi přínosný považuji následující text o společenském dění a všedním dni v městečku za první republiky, včetně požáru v roce 1932 a pozoruhodného případu loupežného přepadení zámku v roce 1924. Zde bych nicméně očekával ještě detailnější zacílení a hlubší průzkum pramenného materiálu, nikoli jen dat z inventáře, novinových výstřižků a sekundární literatury. Pojednání pokračuje nástínem vývoje farního úřadu, poštovního úřadu (v tomto případě je k dispozici i speciální monografie) a četnické stanice ve vybraném období. Jakkoli se nám dnes může zdát, že Rabštejn leží v českém vnitrozemí, tehdy byla jeho oblast nahlížena jako pohraničí a v období krátce před válkou zde vznikla linie bunkrového opevnění, dochovaná do současnosti. Jejím vzniku a jednotlivým objektům se autorka také náležitě věnuje. Pro druhorepublikové a protektorátní období využila jedinečné deníky děkana Františka Wonky a vyzdvihla tehdejší osudy rabštejnského zámku a jeho majitelů (nikoli však již „hraběcích“, šlechtických tituly byly totiž zrušeny hned po vzniku republiky). Dějová linie bakalářské práce končí závěrem druhé světové války, nastolením mírových poměrů a odsunem německého obyvatelstva, obdobím plným dramatických událostí, včetně brutálních vražd zajatců ze strany Němců a jejich následným pohřbením na katastru obce.

Závěr může čtenáře zaskočit – místo očekávaného shrnutí nejvýznamnějších poznatků (ty jsou kde?) zde totiž najde jen jakýsi komentář k průběhu práce. Využití pramenů, i když nebylo detailní, je pro bakalářskou práci adekvátní, relevantní knižní a časopisecké tituly také byly vyhledány a upotřebeny. Faktem je, že hlubší analýzy tehdejších poměrů tu chybí, což může případný oponent kritizovat, práce zůstala jen v rovině deskriptivní. Velmi bohatá a pečlivě zvolená je obrazová příloha. Velmi rád bych navíc autorku pochválil za jazykové zvládnutí jejího díla, text je čtivý a po gramatické stránce až na pár výjimek v pořádku.

Bakalářskou práci P. Vrzalové navrhuji k obhajobě a hodnotím ji jako **výbornou**.